XI СЕСІЯ ГЕНЕРАЛЬНАЙ АСАМБЛЕІ ААН

Падрыўная дзейнасць ЗША павінна быць спынена!

Выступленне кіраўніка дэлегацыі БССР К. В. Кісялёва ў Спецыяльным палітычным камітэце па пытанню «Аб умяшанні ЗША ва ўнутраныя справы краін народнай дэмакратыі і аб іх падрыўной дзейнасці супраць гэтых дзяржаў» 26 лютага 1957 г.

Н'Ю-ЙОРК, 27 лютага. (ТАСС). Выступаючы ўчора ў Спецыяльным палітычным камітэце Генеральнай Асамблеі ААН, кіраўнік дэлегацыі БССР К. В. Кісялёў заявіў:

Пан старшыня, панове дэлегаты,

На разглядзе Спецыяльнага палітычнага камітэта знаходзіцца вельмі важнае па свайму характару пытанне «Аб умяшанні ЗША ва ўнутраныя справы краін народнай дэмакратыі і аб іх падрыўной дзейнасці супраць гэтых дзяржаў».

Абмеркаванне ў ААН пытання аб умяшанні ЗША ва ўнутраныя справы сацыялістычных дзяржаў і іх падрыўной дзейнасці супраць гэтых краін не з'яўляецца чымсьці новым. Генеральная Асамблея ААН ужо займалася гэтым пытаннем на VI сесіі ў 1951 г. і на VII сесіі ў 1952 г. Аднак пасля гэтага правячыя колы ЗША не толькі не спынілі сваіх падрыўных, надзвычай небяспечных для справы міру дзеянняў, а, наадварот, усяляк прабуюць іх узмацніць і актывізаваць.

Прадстаўнік ЗША пан Ноулэнд у сваім выступленні 25 лютага г. г. не змог абвергнуць факты, што пацвярджаюць умяшанне ЗША ва ўнутраныя справы краін народнай дэмакратыі, якія прыводзіў у сваім выступленні кіраўнік савецкай дэлегацыі В. В. Кузнецоў.

Пан Ноулэнд прабаваў даказаць, што нібыта Савецкі Саюз умешваецца ва ўнутраныя справы краін народнай дэмакратыі.

У якасці прыкладу ён прывёў так званае венгерскае пытанне. Наша дэлегацыя ўжо неаднаразова выступала па гэтаму пытанню і прыводзіла шматлікія факты, якія сведчаць аб тым, што контррэвалюцыйны путч у Венгрыі быў падрыхтаван амерыканскай разведкай.

Цяпер дакументальна ўстаноўлена, што антынародныя дзеянні, ужытыя з мэтай аднаўлення хартыісцкага фашысцкага рэжыму ў Венгрыі пры дапамозе зброі, былі арганізаваны змоўшчыкамі, шпіёнамі і тэрарыстамі, загадзя засланымі разведкай ЗША ў Венгрыю.

Рэакцыйныя колы ЗША і іншых заходніх краін арганізавалі контррэвалюцыйны мяцеж у Венгрыі для таго, каб адцягнуць увагу сусветнай грамадскасці ад англа-

паклёпу і вядзення падрыўной дзейнасці супраць краін народнай дэмакратыі, для распальвання «халоднай вайны» і стварэння напружанай міжнароднай абстаноўкі.

Аб гэтым сведчыць і так званая «дактрына Эйзенхаўэра». Гэтая дактрына накіравана не толькі на тое, каб умацаваць пазіцыі амерыканскіх манаполій і заняць пазіцыі Англіі і Францыі на Блізкім Усходзе, аслабленыя пасля правалу іх агрэсіі супраць Егіпта, але і на тое, каб шляхам эканамічнага пранікнення і пагрозы ўжывання сілы стрымліваць рост нацыянальна-вызваленчага руху, уцягнуць рад арабскіх краін у ваенныя блокі. Таму далёка не выпадковым з'яўляецца той факт, што аб'ектамі падрыўной дзейнасці ЗША становяцца тыя арабскія краіны, якія, дабіўшыся незалежнасці, праводзяць самастойную палітыку, падтрымліваюць прынцып мірнага суіснавання і выступаюць супраць удзелу ў ваенных блоках.

Не будучы ў сілах перашкодзіць шляхам эканамічнай блакады, ваеннага і атамнага шантажу і іншых метадаў праслаўтай «халоднай вайны» паспяховаму будаўніцтву ў краінах сацыялізма, правячыя колы ЗША афіцыяльна абвясцілі так званую «палітыку вызвалення», накіраваную супраць гэтых краін. Гэтая палітыка грубага ўмяшання ва ўнутраныя справы суверэнных дзяржаў была ў свой час сфармулявана кіруючымі амерыканскімі дзеячамі і неаднаразова пацвярджалася ў афіцыяльных урадавых заявах, выступленнях і дакументах. 16 красавіка 1956 года палата прадстаўнікоў амерыканскага кангрэсу прыняла рэзалюцыю, у якой ёсць адкрыты заклік да «вызвалення» краін народнай дэмакратыі. Дактрына «вызвалення» ўжо на працягу многіх год вызначае знешнепалітычную лінію ЗША і з'яўляецца ў вачах амерыканскіх правячых колаў чымсьці накшталт «юрыдычнага абгрунтавання» для шматлікіх варожых актаў супраць гэтых краін.

Тое, што падрыўная дзейнасць узведзена ў ЗША ў ранг дзяржаўнай палітыкі, пацвярджаюць заявы афіцыяльных асоб ЗША. Так, 18 жніўня 1956 г. у адказе

жэння сваіх урадаў і змянення палітычнага ладу.

У 1951 годзе кангрэс ЗША прыняў так званую папраўку Керстэна да закона «Аб узаемным забеспячэнні бяспекі».

Сутнасць гэтай папраўкі заключалася ў тым, каб у бюджэце ЗША штогод прадугледжвалася выкарыстанне 100 мільёнаў долараў на стварэнне ўзброеных атрадаў, якія-б складаліся са здраднікаў, уцёкшых з краін народнай дэмакратыі, якія маглі-б удзельнічаць разам з войскамі агрэсіўнага Поўночна-атлантычнага блоку ў вайне супраць міралюбівых краін. Папраўка таксама прадугледжвала аказанне дапамогі амерыканскай агентуры, якая дзейнічае ў краінах народнай дэмакратыі, з мэтай звяржэння існуючых там урадаў. Арганізаваць і падтрымліваць падпольны рух у СССР і краінах народнай дэмакратыі, рух, што прабуюць стварыць тыя, якія, засылаючы ў гэтыя краіны сваіх шпіёнаў, разведчыкаў, дыверсантаў і тэрарыстаў, хочуць, каб свет пастаянна «балансаваў на грані вайны», — вось у чым заключалася прызначэнне праслаўтай папраўкі Керстэна да «закона аб узаемным забеспячэнні бяспекі».

На падставе толькі гэтага «закона» за апошнія гады амерыканскія афіцыяльныя асігнаванні на падрыўную дзейнасць супраць сацыялістычных краін склалі сотні мільёнаў долараў.

Калі-ж улічыць асігнаванні па іншых артыкулах, напрыклад, на ўтрыманне цэнтральнага разведвальнага ўпраўлення, інфармацыйнага агенцтва ЗША, калі дадаць да гэтага сродкі, якія паступаюць са спецыяльных фондаў прэзідэнта, і іншыя сродкі, то атрымліваецца каласальная су-

юць непасрэднае правядзенне разведвальнай, падрыўной і прапагандысцкай работы, — цэнтральнага разведвальнага ўпраўлення, інфармацыйнага агенцтва ЗША і ўпраўлення міжнароднага супрацоўніцтва, а таксама намеснік міністра абароны, які каардынуе дзейнасць разведкі трох родаў узброеных сіл. У руках савета па каардынацыі аперацый сканцэнтроўваюцца шырокія правы па выкарыстанню дзяржаўнага апарату ЗША з мэтай падрыўной работы супраць замежных дзяржаў.

Буйнейшай урадавай арганізацыяй, што вядзе разведвальную і падрыўную работу, з'яўляецца цэнтральнае разведвальнае ўпраўленне, якім кіруе небезвядомы Ален Далес. Апрача збору і абагульнення разведвальнай інфармацыі, многатысячны апарат гэтага ўпраўлення выконвае розныя «далікатныя» функцыі ў замежных дзяржавах — ад засылкі на чужую тэрыторыю шпіёнаў і дыверсантаў да забеспячэння зброяй бандыцкіх груп і падрыхтоўкі антыўрадавых пераваротаў. Аб маштабах дзейнасці цэнтральнага разведвальнага ўпраўлення можна меркаваць хоцьбы па яго гадавому бюджэту, які складае прыкладна адзін мільярд долараў. Аб «справах» гэтага ўпраўлення з цынічнай адкрытасцю паведаміла 28 чэрвеня 1956 года н'ю-йоркская газета «Дэйлі н'юс», якая пісала: «Няхай цэнтральнае разведвальнае ўпраўленне Алена Далеса накіроўвае ў Расію шпіёнаў у ліку як афіцыяльных, так і неафіцыяльных наведвальнікаў. Няхай гэтыя агенты падбухторваюць антыкамуністычны падпольны рух, завязваюць кантакты з амерыканскімі шпіёнамі, якія дзейнічаюць цяпер за жалезнай заслонай, і г. д.».

рыкі» накіроўваецца на краіны сацыялізма. За граніцай «Голас Амерыкі» мае каля сарака радыёперадатчыкаў, прычым найбольш магутныя з іх знаходзяцца ў Мюнхене, на востраве Окінава і на Філіпінах. У Заходнім Берліне інфармацыйнае агенцтва ЗША ўтрымлівае радыёстанцыю Рыяс, якая не толькі вядзе падбухторшчыцкую прапаганду, але і з'яўляецца цэнтрам шпіянажу супраць Германскай Дэмакратычнай Рэспублікі і іншых сацыялістычных краін.

Пан старшыня, многія судовыя працэсы над амерыканскімі шпіёнамі, якія мелі месца ў краінах народнай дэмакратыі ў апошні час, факты аб падрыўной і шпіёнскай дзейнасці амерыканскіх правячых колаў, што прыводзіліся ўжо ў выступленнях паважаных прадстаўнікоў Савецкага Саюза, Чэхаславакіі, Балгарыі і інш., яскрава і пераканаўча даказваюць непасрэдную адказнасць урада ЗША, яго органаў за вядзенне гэтай шпіёнскай і падрыўной дзейнасці.

У сваю чаргу дэлегацыя Беларускай ССР хацела-б прывесці некаторыя факты, якія праліваюць дадатковае святло на падрыўную дзейнасць амерыканскай разведкі супраць краін народнай дэмакратыі. Мы хацелі-б звярнуць увагу камітэта на мемарандум урада Германскай Дэмакратычнай Рэспублікі ад 21 снежня 1956 года, накіраваны генеральнаму сакратару ААН. У гэтым мемарандуме прыводзяцца шматлікія факты і дакументы аб падрыўной і шпіёнскай дзейнасці, якую ажыццяўляюць афіцыяльныя органы ЗША супраць ГДР.

Падрыўной дзейнасцю супраць Германскай Дэмакратычнай Рэспублікі кіруе аддзел па грамадскіх пытаннях, які размяшчаецца ў амерыканскім пасольстве ў Боне і падначален непасрэдна інфармацыйнаму агенцтву ЗША. На чале гэтага аддзела стаіць нейкі Шрайбер. У Заходняй Германіі і ў Заходнім Берліне ёсць вялікая колькасць амерыканскіх шпіёнскіх арганізацый, якія займаюцца непасрэднай падрыхтоўкай і арганізацыяй дыверсійных актаў, правакацый і тэрору.

Трэба ўказаць, што, напрыклад, толькі

разведкі супраць ГДР указваўся таксама і ў паказаннях арыштаванага агента Эрнста Какджоя, які заявіў, што «восенню 1955 года ён атрымаў уманціраваны ў чамадан радыёперадатчык, які павінен быў скарыстаць у выпадку вайны». Я паўтараю гэта, панове, «у выпадку вайны».

Буйнейшай шпіёнскай службай, створанай і фінансуемай амерыканскай разведкай у Заходняй Германіі, з'яўляецца арганізацыя былога нацысцкага генерала-разведчыка Рэйнхарда Гелена. Як паведамлялася ў замежным друку, Гелен перадаў амерыканскай разведцы важныя матэрыялы з архіваў гітлераўскай разведкі, у тым ліку даныя аб тайных нацысцкіх агентах ва Усходняй Еўропе і на Блізкім Усходзе. Швейцарская газета «Дзі тат» указвала 2 лютага 1954 года, што ўжо ў 1946—1947 гг. «Гелен атрымаў першую магчымасць пад апекай амерыканцаў пашырыць сетку тайнай службы на Усход».

Былы намеснік начальніка разведвальнага цэнтра арганізацыі Гелена ў Заходнім Берліне Францішэк Нейгебауэр, які вярнуўся ў Польшчу ў студзені 1955 года, паведаміў наступнае: «Разведка Злучаных Штатаў фінансуе арганізацыю Гелена і даручае ёй збіраць шпіёнскую інфармацыю і праводзіць падрыўную дзейнасць супраць краін народнай дэмакратыі. На працягу апошніх двух год я быў намеснікам начальніка разведвальнага цэнтра ў Заходнім Берліне, дзейнасць якога накіравана супраць Польшчы. У сувязі з займаемай мною пасадай я меў доступ да зусім сакрэтных матэрыялаў і быў паінфармаван аб арганізоўваемых разведкай Гелена шпіёнскіх аперацыях. Галоўны цэнтр арганізацыі Гелена знаходзіцца ў мясцовасці Пулах, паблізу Мюнхена. У Штутгарце знаходзіцца пункт, які забяспечвае разведку Гелена выбуховымі рэчывамі, ядамі і фальшывымі дакументамі».

На службе ў амерыканскай разведкі знаходзяцца і такія заходнегерманскія і заходнеберлінскія шпіёнска-дыверсійныя арганізацыі, як «следчы камітэт свабод-

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы